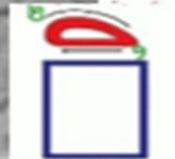

ଜାଲଝେର

មាតិកា

១. សេចក្តីផ្តើម
២. ជំពូកទី១ ទស្សនទាននៃការរៀន
៣. ជំពូកទី២ គោលដៅសិក្សា
៤. ជំពូកទី៣ វិធីសាស្ត្រអនុវត្ត
៥. ជំពូកទី៤ បរិស្ថានសិក្សា
៦. ជំពូកទី៥ ការពិនិត្យតាមដាននិងវាយតម្លៃ

ដំណើរការនៃការរៀបចំសវនកម្មភាពខ្មែរ

ក្រុមការងារបច្ចេកទេសនា.អកត. នៃមុខវិជ្ជាទាំង៥ បានអនុវត្តសកម្មភាពជាបន្តបន្ទាប់ដូចខាងក្រោម៖

ដំណាក់កាលទី១៖ ការចុះពិគ្រោះយោបល់និងប្រមូលធាតុចូល

- ០៩-១១/០៦/២០២០ ក្រុមមុខវិជ្ជានីមួយៗ ចុះទៅតាមគោលដៅរបស់ខ្លួន។ ចំពោះក្រុមមុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរ បានចុះទៅម.តធនធានព្រៃវែងក្រុង។

ដំណាក់កាលទី២៖ ការពិគ្រោះយោបល់ប្រមូលធាតុចូលបន្ថែម

- លើកទី១៖ ២៦-២៧/១១/២០២០ សិក្ខាសាលាពិគ្រោះយោបល់ប្រមូលធាតុចូល លើសេចក្តីព្រាងដំបូង(កោះកុង)។
- លើកទី២៖ ០៣-០៤/០២/២០២១ សិក្ខាសាលាស្តីពីការពិនិត្យក្រោយសេចក្តីព្រាងសៀវភៅ(កំ.ច)

ដំណាក់កាលទី៣៖ ០៤/០៥/២០២១ ពិនិត្យនិងកំណត់ទម្រង់សៀវភៅ ដែលឯ.ឧរដ្ឋមន្ត្រីបានផ្តល់អនុសាសន៍មួយចំនួនបន្ថែម ដែលជាធាតុចូលដ៏សំខាន់សម្រាប់សៀវភៅរបស់យើង។

ដំណាក់កាលទី៤៖ ការត្រួតពិនិត្យនិងអនុម័ត

- ថ្នាក់ដឹកនាំស្នើសុំការសម្រេចពីឯ.ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអយក.

ឯកសារពិគ្រោះក្នុងការចងក្រងសៀវភៅភាសាខ្មែរ

1. ភាសាខ្មែរសម្រាប់បណ្តុះបណ្តាលគ្រូមត្តេយ្យ (នាយកដ្ឋានបណ្តុះបណ្តាល និងវិក្រឹតការ ឆ្នាំ២០១៣)
2. បណ្ណាល័យនិងសៀវភៅសម្រាប់កុមារ (..ឆ្នាំ២០០៧)
3. ឯកសារណែនាំស្តីពីការនិទានរឿងសម្រាប់កុមារតូច (អង្គការសន្តិសុខគ្រិចិត្ត ឆ្នាំ២០១៩)
4. វិធីសាស្ត្រ និងលំនាំគ្រប់មុខវិជ្ជាសម្រាប់មត្តេយ្យសិក្សារដ្ឋ (នាយកដ្ឋានអប់រំកុមារតូច..)
5. សៀវភៅជំនួយគ្រូមត្តេយ្យសិក្សាសហគមន៍ដែលមានលក្ខណៈស្តង់ដា(នាយកដ្ឋានអប់រំកុមារតូចឆ្នាំ២០១៩)
6. សៀវភៅណែនាំសម្រាប់គ្រូមត្តេយ្យសិក្សាស្តីអំពីសម្ភារៈជំនួយបន្ថែមលើមុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរ(..ឆ្នាំ២០១៩)
7. កម្មវិធីសិក្សាគោល
8. ក្របខណ្ឌកម្មវិធីសិក្សាចំណេះទូទៅនិងអប់រំបច្ចេកទេស (ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ឆ្នាំ២០១៦)
9. កម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់មត្តេយ្យសិក្សារដ្ឋ (នាយកដ្ឋានអប់រំកុមារតូច ឆ្នាំ២០១៨)
10. វចនានុក្រមខ្មែរ (ជ.ណ ជោតញ្ញាណេណា ឆ្នាំ១៩៦៧)
11. LANGUAGE AND LITERACY GUIDE BOOK (MINISTRY OF EDUCATION REPUBLIC OF SINGAPORE 2013)
12. ឯកសារធនធានអភិវឌ្ឍកុមារតូច (នាយកដ្ឋានអប់រំកុមារតូច កុម្មៈ ឆ្នាំ២០១០)
13. សិក្សាចិត្តសាស្ត្រសង្គមនៅមត្តេយ្យសិក្សា(នាយកដ្ឋានអប់រំកុមារតូច ឆ្នាំ២០២០)

១. សេចក្តីផ្តើម

- គោលបំណង: ដើម្បីធានាបានការអប់រំប្រកបដោយបរិយាបន្ន សមធម៌ យេនឌ័រ..
- គោលដៅរួមនៃការសិក្សា: កុមារមត្តេយ្យសិក្សា មានសមត្ថភាពប្រើប្រាស់ភាសាខ្មែរ បានច្បាស់លាស់ត្រឹមត្រូវតាមកម្រិតវ័យរបស់ពួកគេ។...
- សារប្រយោជន៍: ភាសាខ្មែរជាមរតកដ៏មានតម្លៃផ្នែកវប្បធម៌ **ជាភាសាផ្លូវការ និងជាភាសាយាន** ដែលបុព្វបុរសខ្មែរបានបង្កើតឡើង តាំងពីបុរាណកាលមក។...
- វិសាលភាព: សៀវភៅនេះ មានវិសាលភាពគ្របដណ្តប់ លើគ្រប់ការផ្តល់សេវាមត្តេយ្យសិក្សារដ្ឋ មត្តេយ្យសិក្សាសហគមន៍ មត្តេយ្យសិក្សាឯកជន ឬទម្រង់មត្តេយ្យសិក្សាដទៃទៀត។...

ជំពូកទី១ ទស្សនទាននៃការរៀន

- ទស្សនាទានទូទៅ: នៅក្នុងការសិក្សារៀនសូត្រ ពីកម្រិតមធ្យមសិក្សារហូតដល់ឧត្តមសិក្សា មុខវិជ្ជាដែលសិស្សរៀន ត្រូវបានបែងចែកជាច្រើនមុខវិជ្ជា គឺអាស្រ័យតាមសម័យកាល និងប្រព័ន្ធអប់រំរបស់ប្រទេសនីមួយៗ។...
- ការកំណត់ខ្លួនក្នុងកុមារ: កុមារអាយុពី២-៣ឆ្នាំ អាចនិយាយក្នុងប្រយោគវែងនិងស្មុគស្មាញជាងមុន ហើយកាន់តែប្រសើរឡើងក្នុងការនិយាយពាក្យបានត្រឹមត្រូវ ហើយកុមារអាចលេងនិងនិយាយក្នុងពេលតែមួយ។...
- ទស្សនៈនិងរបកគំហើញក្នុងបរិបទថ្មី: ការធ្វើសាកលភារូបនីយកម្ម គឺបណ្តាប្រទេសនានាទាំងអស់ បានព្យាយាមធ្វើអ្វីៗឱ្យមានភាពស៊ីសង្វាក់គ្នា។...
 - មូលដ្ឋានគ្រឹះអក្ខរកម្ម (អក្ខរកម្ម នព្វន្ត វិទ្យាសាស្ត្រ ហិរញ្ញវត្ថុ វប្បធម៌ និងពលរដ្ឋ)
 - សមត្ថភាព (ការគិតដោយការត្រិះរិះ ការដោះស្រាយបញ្ហា ការច្នៃប្រឌិត ទំនាក់ទំនង និងកិច្ចសហការ)
 - លក្ខណៈបុគ្គលិក (ការចង់ចេះចង់ដឹង ការផ្ដួចផ្ដើមគំនិត ភាពអំណត់ មានភាពបត់បែន ភាពជាអ្នកដឹកនាំ ការយល់ដឹងពីសង្គមនិងវប្បធម៌)

ជំពូកទី ១ ទស្សនទាននៃការរៀន(ត)

- **អន្តរបញ្ញត្តិភាសាខ្មែរសម្រាប់កុមារ:** ការសិក្សាភាសាគឺ ផ្ដោតលើសមត្ថភាពបួនរួមមាន៖ សមត្ថភាពស្តាប់ សមត្ថភាពនិយាយ សមត្ថភាពអាន និងសមត្ថភាពសរសេរ ហើយសមត្ថភាពទាំងបួននេះ មានទំនាក់ទំនងនឹងគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធ...
- **អន្តរាគមន៍គ្រប់ជ្រុងជ្រោយសម្រាប់កុមារ:** ការសិក្សាភាសាខ្មែរ គឺទាមទារការចូលរួមគ្រប់អ្នកពាក់ព័ន្ធដែលនៅជុំវិញកុមារ ជួយផ្តល់ការគាំទ្រនិងលើកទឹកចិត្តកុមារ ឱ្យបញ្ចេញគំនិតយោបល់ តាមរយៈការនិយាយ ការធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗ ទាក់ទងនឹងការអភិវឌ្ឍភាសា។...

ជំពូកទី២ គោលដៅសិក្សា

- ក្របខណ្ឌអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពរបស់កុមារ៖ ការសិក្សារៀនសូត្ររបស់កុមារ គឺផ្ដើមចេញពីញាណលក្ខណៈ ដែលជាគ្រឿងសម្គាល់សេចក្ដីយល់ដឹងរបស់កុមារក៏ដូចជាមនុស្សធំគ្រប់ៗគ្នាដែរ។...
- ស្តាប់គេនិយាយនិងមានសមត្ថភាពស្តាប់ ដោយធ្វើតាមការណែនាំងាយៗ
- សន្ទនាដោយប្រើពាក្យឬឃ្លាសមស្រប ទៅតាមវ័យ(ភាសាបង្ហាញអារម្មណ៍និងមនោសញ្ចេតនា)
- ការយល់ពីវាក្យសព្ទ ឃ្លា និងល្បះ
- ទំនាក់ទំនងដោយប្រើកាយវិការ និងនិមិត្តសញ្ញា
- បង្ហាញការយល់ដឹងអំពីភាពខុសគ្នានៃសូរសំឡេង
- បង្ហាញការយល់ដឹងអំពីបញ្ញត្តិនៃសំណេរ
- បង្ហាញនូវការពេញចិត្តនិងភាពរីករាយជាមួយអំណានដំបូង
- គូសបំពេញរូបគំនូរដែលមានរាងងាយៗតាមស្នាមចុច
- ការយល់ដឹងពីភាសាដទៃ។

ជំពូកទី២ គោលដៅសិក្សា(ត)

- ការផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងបរិបទវិទ្យាសាស្ត្រ: ភាសាគឺជាប្រព័ន្ធដ៏ទូលំទូលាយ នៃមធ្យោបាយទាក់ទងរបស់មនុស្សក្នុងសង្គម ហើយភាសាក៏ជាវិទ្យាសាស្ត្រមួយដែរ ដែលគេសិក្សាពីលក្ខណៈសង្គម មុខងាររបស់វា រចនាសម្ព័ន្ធ ដំណើរការអភិវឌ្ឍរបស់វាជាដើម។...
- ការបណ្តុះស្មារតីកុមារ: ស្រឡាញ់ពេញចិត្តភាសាខ្មែរ ដោយសារពួកគេអាចសម្តែង គំនិតយោបល់ មនោសញ្ចេតនា រវាងពួកគេក្មេងៗ និងអ្នកនៅជុំវិញ។ តាមរយៈការនិយាយ សូត្រកំណាព្យ ឬច្រៀង ដោយមាត់ទទេ ការពណ៌នាតាមរយៈរូបភាព តាមរយៈអ្វីៗដែលនៅជុំវិញខ្លួន។

ជំពូកទី៣ វិធីសាស្ត្រអនុវត្ត

- សញ្ញាណភាសាខ្មែរនៅមត្តេយ្យសិក្សា: ភាសាគឺជាពាក្យសម្តី ដែលមនុស្សប្រើជាមធ្យោបាយ ក្នុងការទាក់នងគ្នា...
- បញ្ញត្តិកម្មរបស់ភាសាខ្មែរនៅកម្រិតមត្តេយ្យសិក្សា: (កុមារ ៣ឆ្នាំ ៤ឆ្នាំ និង៥ឆ្នាំ)

● អាយុ៤ឆ្នាំ: ស្តាប់, សន្ទនា, ប្រើពាក្យតាមវេយ្យាករណ៍,ប្រើពាក្យសម្តី កាយវិការ និងនិមិត្តសញ្ញា, ការស្គាល់អក្សរ,ការគូស សរសេរអក្សរ, ការយល់ដឹងពីភាសាដទៃ។

● អាយុ៤ឆ្នាំ: ស្តាប់, សន្ទនា, ប្រើពាក្យតាមវេយ្យាករណ៍,ប្រើពាក្យសម្តី កាយវិការ និងនិមិត្តសញ្ញា, ការស្គាល់អក្សរ,សត្វភាពគូស សរសេរអក្សរ។

● អាយុ៣ឆ្នាំ: ស្តាប់, សន្ទនា, ប្រើពាក្យតាមវេយ្យាករណ៍,ប្រើពាក្យសម្តី កាយវិការ និងនិមិត្តសញ្ញា, ការស្គាល់អក្សរ,ការគូស សរសេរអក្សរ។

ជំពូកទី ៣ វិធីសាស្ត្រអនុវត្ត(ត)

- វិធីសាស្ត្របង្រៀនភាសាខ្មែរនៅមត្តេយ្យសិក្សា: ការអនុវត្តគោលវិធីនិងវិធីសាស្ត្របង្រៀន នៅកម្រិតមត្តេយ្យសិក្សា គឺប្រើគោលវិធីសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល...
- បុរេសំណេរ: គឺជារឿងចាំបាច់នៃដំណាក់កាលដំបូងក្នុងការសរសេរ ដែលកុមារត្រូវចាប់ផ្តើមឡើងដោយខ្លួនរបស់ពួកគេផ្ទាល់ មានហេតុផលសំខាន់ៗជាច្រើនជាមួយបញ្ហានេះ។...
 - សារៈសំខាន់: បុរេសំណេរ គឺជារឿងចាំបាច់នៃដំណាក់កាលដំបូងក្នុងការសរសេរ ដែលកុមារត្រូវចាប់ផ្តើមឡើងដោយខ្លួនរបស់ពួកគេផ្ទាល់។
 - ការបង្រៀននិងរៀន: ការបង្រៀនមេរៀននីមួយៗ ត្រូវតែមានកម្មវិធីសិក្សាលម្អិត ..
 - គំនូសនាគតនិងគំនូសមូលដ្ឋាន បង្កើតបានជាតួអក្សរ: គំនូសដែលបង្កើតជាតួអក្សរខ្មែរ គឺផ្តើមចេញពីគំនូសនាគត...
 - លំនាំបង្រៀនការសម្គាល់តួអក្សរ: ការបង្រៀនការសម្គាល់តួអក្សរ គឺជាសញ្ញាណដំបូងនៃការកត់សម្គាល់សញ្ញាតាងរបស់ភាសាចំពោះកុមារ...
 - ការបង្រៀនល្បែងបុរេសំណេរ: ល្បែងបុរេសំណេរផ្តើមចេញពីបំណិនទាំង៦គឺ ការសង្កេត ការស្តាប់ ការនិយាយ ការធ្វើចលនា លំហ និងពេលវេលា។
 - លំនាំបង្រៀនស្រ:

ជំពូកទី ៣ វិធីសាស្ត្រអនុវត្ត(ត)

• រឿងនិទាន

◦ **សារៈសំខាន់៖** ការអានឬនិទានរឿងមានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងចំពោះកុមារ ដែលមិនអាចខ្វះបានក្នុងការអប់រំកុមារស្ថិតនៅវ័យមត្តេយ្យសិក្សា ដែលធ្វើឱ្យកុមារទទួលបាននូវភាពសប្បាយរីករាយ និងសេចក្តីស្រឡាញ់ពេញចិត្ត។

✓ **ការរីកចម្រើនលើផ្នែកសំខាន់ៗ**(ការបង្កើនសមត្ថភាពស្រមៃស្រមៃ ការបង្កើនសមត្ថភាពក្នុងការអានរូបភាព និងស្តាប់ ការបង្កើនសមត្ថភាពក្នុងការត្រិះរិះពិចារណា ការបង្កើនសមត្ថភាពផ្នែកបញ្ហាស្មារតី ការរីកចម្រើនផ្នែកមនោសញ្ចេតនា ការបង្កើនសមត្ថភាពផ្នែកភាសា និងសីលធម៌ក្នុងការរស់នៅ)

• **ការអភិវឌ្ឍក្នុងវិស័យទាំង ៥**(ការអភិវឌ្ឍរូបរាងកាយនិងសុខភាព ការអភិវឌ្ឍសីលធម៌និងវប្បធម៌ ការអភិវឌ្ឍន៍សង្គមនិងអារម្មណ៍ ការអភិវឌ្ឍការយល់ដឹង និងការពិចារណា ការអភិវឌ្ឍភាសា)

ជំពូកទី ៣ វិធីសាស្ត្រអនុវត្ត(ត)

- ការនិទានរឿង គឺជាការនិយាយពិពណ៌នាពីរឿងអ្វីមួយឱ្យកុមារស្តាប់ទៅតាមដំណើររឿងនោះ ដោយចាប់ពីដំបូងរហូតដល់ចប់សាច់រឿង។...
 - ការនិទានរឿងដោយផ្ទាល់មាត់
 - ចេះចាំសាច់រឿងឱ្យបានច្បាស់លាស់
 - ចេះធ្វើកាយវិការ ទឹកមុខ លើកដាក់សំឡេងតាមតួអង្គឱ្យបានសមស្របទៅនឹងខ្លឹមសាររឿង ហើយត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ន និងចងចាំថាការនិទានផ្ទាល់មាត់ពុំមែនជា ការសម្តែងរឿងទេ
 - ឈរ ឬអង្គុយមួយកន្លែង មិនត្រូវដើរចុះ ដើរឡើង ម្តងទៅឆ្វេង ម្តងទៅស្តាំឡើយ
 - គោរពតាមដំហាននៃការនិទានរឿង(មានបម្រុងប្រយ័ត្ន-និទានរឿងពីដើមដល់ចប់)

ជំពូកទី ៣ វិធីសាស្ត្រអនុវត្ត(ត)

- ការនិទានរឿង គឺជាការនិយាយពិពណ៌នាពីរឿងអ្វីមួយឱ្យកុមារស្តាប់ទៅតាមដំណើររឿងនោះ ដោយចាប់ពីដំបូងរហូតដល់ចប់សាច់រឿង។(ត)
 - ការនិទានរឿងដោយប្រើសៀវភៅរូបភាព

ជំពូកទី ៣ វិធីសាស្ត្រអនុវត្ត(ត)

- ការនិទានរឿង គឺជាការនិយាយពិពណ៌នាពីរឿងអ្វីមួយឱ្យកុមារស្តាប់ទៅតាមដំណើររឿងនោះ ដោយចាប់ពីដំបូងរហូតដល់ចប់សាច់រឿង។(ត)
 - ការនិទានរឿងដោយប្រើរូបភាព

ជំពូកទី ៣ វិធីសាស្ត្រអនុវត្ត(ត)

- ការនិទានរឿង គឺជាការនិយាយពិពណ៌នាពីរឿងអ្វីមួយឱ្យកុមារស្តាប់ទៅតាមដំណើររឿងនោះ ដោយចាប់ពីដំបូងរហូតដល់ចប់សាច់រឿង។(ត)
 - ការនិទានរឿងដោយប្រើផ្ទាំងសំពត់សំឡី ឬអារអៀម

ជំពូកទី ៣ វិធីសាស្ត្រអនុវត្ត(ត)

- ការនិទានរឿង គឺជាការនិយាយពិពណ៌នាពីរឿងអ្វីមួយឱ្យកុមារស្តាប់ទៅតាមដំណើររឿងនោះ ដោយចាប់ពីដំបូងរហូតដល់ចប់សាច់រឿង។(ត)
 - ការនិទានរឿងដោយប្រើតុក្កតាឬអាយ៉ង

ជំពូកទី ៣ វិធីសាស្ត្រអនុវត្ត(ត)

- ការនិទានរឿង គឺជាការនិយាយពិពណ៌នាពីរឿងអ្វីមួយឱ្យកុមារស្តាប់ទៅតាមដំណើររឿងនោះ ដោយចាប់ពីដំបូងរហូតដល់ចប់សាច់រឿង។(ត)
 - ការនិទានរឿងបណ្តើរគួររូបបណ្តើរ

ជំពូកទី ៣ វិធីសាស្ត្រអនុវត្ត(ត)

- ការនិទានរឿង គឺជាការនិយាយពិពណ៌នាពីរឿងអ្វីមួយឱ្យកុមារស្តាប់ទៅតាមដំណើររឿងនោះ ដោយចាប់ពីដំបូងរហូតដល់ចប់សាច់រឿង។(ត)
- ការសម្តែងតួតាមសាច់រឿង

ជំពូកទី ៣ វិធីសាស្ត្រអនុវត្ត(ត)

ការបង្រៀននិងរៀន

- ដំណើរការនៃការនិទានរឿង

- មុនពេលនិទានរឿង
- អំឡុងពេលនិទានរឿង
- ក្រោយពេលនិទានរឿង
- លំនាំនៃការបង្រៀនរឿងនិទាន៖

- និទានរឿងឱ្យកុមារស្តាប់ (និទានដោយលើកដាក់សំឡេង កាយវិការ ទឹកមុខ ទៅតាមតួអង្គក្នុងសាច់រឿង)
- ពន្យល់ន័យនៃពាក្យពិបាក (ប្រសិនបើមាន)
- បំផុសសំណួរឱ្យកុមារយល់ដឹងពីអត្ថន័យនៃសាច់រឿង (ខ្លឹមសារ តួអង្គ ការអប់រំ...)
- សង្ខេបរឿងឱ្យកុមារស្តាប់ឡើងវិញ
- ឱ្យកុមារនិទានរឿងឡើងវិញ
- បំផុសកុមាររកចំណងជើងរឿង
- ប្រាប់ឈ្មោះអ្នកនិពន្ធ។

ជំពូកទី ៣ វិធីសាស្ត្រអនុវត្ត(ត)

- ដំណើរការនៃអំណានរឿង

- មុនពេលនិទានរឿង
- អំឡុងពេលនិទានរឿង
- ក្រោយពេលនិទានរឿង
- លំនាំនៃការបង្រៀនរឿងនិទាន:

- បង្ហាញក្របសៀវភៅ ឱ្យកុមារមើល រូបភាព រួចប៉ាន់ស្មានទាយចំណងជើងរឿង
- បើកសៀវភៅបង្ហាញរូបភាពមួយសន្លឹកម្តងៗរហូតចប់សាច់រឿង និងឱ្យកុមារទាយចំណងជើងម្តងទៀត
- ប្រាប់ចំណងជើងរឿង និងផ្ទៀងផ្ទាត់ការប៉ាន់ស្មានដាក់ចំណងជើងរបស់កុមារ
- ប្រាប់ឈ្មោះអ្នកនិពន្ធ
- អានរឿង និងចង្អុលតាមតួអក្សរឱ្យកុមារស្តាប់ និងសង្កេត ដោយមិនឱ្យបាំងរូបភាព
- ពន្យល់ន័យនៃពាក្យពិបាក (ប្រសិនបើមាន)
- បំផុសសំណួរឱ្យកុមារយល់ដឹងពីអត្ថន័យនៃសាច់រឿង (ខ្លឹមសារ តួអង្គ ការអប់រំ...)
- ឱ្យកុមារចង្អុល និងអានពាក្យក្នុងរឿងតាមការចងចាំ។

ជំពូកទី ៣ វិធីសាស្ត្រអនុវត្ត(ត)

កំណាព្យ

• សារៈសំខាន់កំណាព្យ

- **និយមន័យ** កំណាព្យជាសិល្ប៍អត្ថបទ ដែលមានចំណាប់ចួនត្រឹមត្រូវតាមក្បួនខ្នាតប្រកបដោយសូរសំឡេង ពិរោះរណ្តំណែងណាង ដែលបង្កើតបរិយាកាសប្លែកៗនៅក្នុងបេះដូងរបស់អ្នកអាននិងអ្នកស្តាប់ កំណាព្យដែលពិរោះមិនត្រឹមតែចេះនិពន្ធឱ្យចាប់ចុងចួនរណ្តំនោះទេ ថែមទាំងគួបផ្សំដោយមនោសញ្ចេតនាពុះពាររបស់កវីទៀតផង ។
- **ធាតុសំខាន់ៗទាំងបីរបស់កំណាព្យគឺ៖** រង្វាស់កាព្យ ចំណាប់ចួន និង ចង្វាក់។
- **លក្ខណៈពិសេសរបស់កំណាព្យ** ខ្លីប៉ុន្តែខ្លីមៈ លើកលែងតែកំណាព្យរឿង កំណាព្យដែលល្អមិនមែនសំដៅលើអត្ថបទវែងអន្លាយនោះទេ។..

- ពេលក្រោកពីព្រលឹម
ម្នីម្នាសំអាតកាយ
- មុនភ្លយកន្ទួលខ្នើយ
កុំផ្អកលើម្តាយម្នាក់

មុខញញឹមរីកស្រស់ស្រាយ
មិននឿយណាយរៀបរៀងដាក់ ។
រៀបឱ្យហើយដោយស្មោះស្ម័គ្រ
ត្រូវចេះភ្ជាក់ជួយគ្រប់គ្រា ។

ជំពូកទី ៣ វិធីសាស្ត្រអនុវត្ត(ត)

- កំណាព្យ

- ការបង្រៀននិងរៀនកំណាព្យ

ជំពូកទី៤ បរិស្ថានសិក្សា

- យន្តការអនុវត្ត៖ ការរៀបចំបរិស្ថានសម្រាប់អនុវត្តការបង្រៀនជាការងារចាំបាច់...
- តម្រូវការធនធានសម្ភារៈរូបវន្តសិក្សា៖ សម្ភារៈរូបវន្តសិក្សាគឺជារបស់របរនានា សម្រាប់បម្រើដល់ការសិក្សារៀនសូត្រ របស់សិស្សានុសិស្ស។ ..
- គោលការណ៍ ឬបញ្ញត្តិប្រតិបត្តិ៖ ការរៀបចំកន្លែងសិក្សារៀនសូត្រ ត្រូវឱ្យសមស្របតាមគំរូកោសល្យ ...
- ការស្វែងរកការគាំទ្រផ្សេងៗ នាយកឬនាយិកា គ្រូបង្រៀនគួរមានបំណិនទំនាក់ទំនងយ៉ាងប៉ិនប្រសប់ ជាមួយគ្រប់ភាគីអ្នកពាក់ព័ន្ធ។ ...

ជំពូកទី ៥ ការពិនិត្យតាមដាននិងវាយតម្លៃ

- **ចំពោះគ្រូ:** គ្រូបង្រៀនត្រូវធ្វើស្វ័យវាយតម្លៃខ្លួនឯង រៀងរាល់ម៉ោងសិក្សារៀនសូត្រមេរៀននីមួយៗនៃភាសាខ្មែរ លើពីសកម្មភាព វិធីសាស្ត្របង្រៀន ការប្រើប្រាស់សម្ភារៈ ការសម្របសម្រួលកុមារ ការគ្រប់គ្រងពេលវេលា ការចូលរួមសកម្មភាពរបស់កុមារ និងលទ្ធផលសិក្សារបស់កុមារ។
- **ចំពោះកុមារ:** ជាទូទៅការតាមដាននិងវាយតម្លៃមានច្រើនបែប និងមានគោលបំណងផ្សេងៗគ្នា។..

ស្រី ម អ៊ុន ឡាណា !